

מסכתות מתלמוד בבלי ללשון הקודש במתכונת המסכתות שתירגמו לשפת אנגלית ^{הוצאת תלמוד} הואיל והדבר נחוץ למאוד לאלה שקשה להם לרדת לעומק הפשט, וע"י תרגום המילות וביאור הענין יקל עליהם להבין צורתא דשמעתתא ועי"ז יתרבו לומדי התורה ותרבה הדעת.

אכן כבר מילתי אמורה כאשר עלה במחשבתם של ר'... ור'... הנ"ל לתרגם מסכתות לאנגלית - שאני רואה בזה משום עת לעשות לד' כי כמה תרגומים מסתובבים בשוקא שחוברו ע"י אנשים שאינם יודעים את ערך קדושת התלמוד, ושומר נפשו ירחק מהם, וכדי שלא יגררו אבתרייהו מן הצורך הוא לחבר תרגום ע"י יראי ד' היודעים כי במלאכת הקודש המה עושים. אותו הנימוק שייך גם בנוגע לתרגום ללה"ק כי גם בזה נפוץ תרגום על כמה מסכתות שאין רוח חכמים נוחה ממנו.

ולכן הנני גם אני מצטרף לדעת רבנן שבגולה וברכתי נתונה להעוסקים בזה שלא תצא תקלה מתח"י ויראו ברכה בעמלם להגדיל תורה ולהאדירה.

בברכת התורה

יוסף שלו' אלישיב

- נה -

שלא להדפיס פירושי האחרונים על החומש והש"ס בשונה בשונה לפירושי הראשונים

בס"ד, יום ב' נח כ"ו בתשרי תשנ"א

להסיר מכשול

הנה, לא אוכל לעבור על זה, שלא להתריע בשער בת רבים, על מה שמרשים לעצמם מחברים בני זמנינו, להדפיס ליקוט פירושים כפי הכרעת שכלם, כמו פירושים על החומש והש"ס, בתוך החומש והש"ס, כמו רש"י, ומציינים למטה שזה לקחו מפירוש ראשון זה. וזה לקחו מפירוש ראשון אחר.

הנה, בדורנו דור היתום, להכריע כפי קטנות דעתם בפירושי הראשונים דלא כרש"י, כפי שכל המחבר, וגם מכניסים שם מפירושי האחרונים כפי הכרעת שכל המחבר מה ללקט, וקובעים שזהו פשוטו של דבר, דלא כרש"י, וזהו המומלץ ללמד לתלמידים. והיא פרצה נוראה, אשר היתה צריכה להחריד כל לב שומע, כי אחריתה מי ישורנו, וגם הפירושים עצמם שהביאו, ראיתי שנכשלו גם בזה.

וזה נובע, ממה שהתחילו להדפיס בזמן האחרון כעזר להקל, אבל האמת היא לא כך, ואדרבה תורה נקנית בעמל, וכל הרוצה להיות עמל ויגע, מובטח שימצא. ובאתי בזה למחות, שח"ו לעשות כזאת, וקיומה וחיזוקה של תורה הוא למנוע הדבר.

וע"ז באתי על החתום בצער

אלעזר מנחם מן שך

הנני מצטרף להנ"ל - כי לא יעלה על הדעת, שמחבר בן זמנינו ירשה לעצמו להדפיס את הש"ס, וליד דברי ראשונים כמלאכים רש"י ותוס', לצרף פירושו וליקוטיו.

יוסף שלו' אלישיב

- נו -

אורות מחבר ספרי תלמוד המבואר המלאים דברי זילזול ברבותינו

בס"ד, יום ו' עש"ק לסדר הנני נותן לו את בריתי שלו' התשמ"ט

למעלת כבוד הרבנים הגאונים גדולי תורה ויראה וכל אנשי התורה
אשר חונכו וקלטו בהשיבות שלמדו דעת תורה ויראת שמים.

ה' עליהם יחי'

צר לי מאד, צר לי מאד, אף כי יודע אני מך ערכי אבל ליבי בוער בקרבי.
והשקט לא אוכל, ואני מוכרח לכתוב דברים היוצאים מן הלב, על הסכנה העומדת
ח"ו לקעקע את יסוד היסודות של כלל ישראל, אשר כל אמונת עם ישראל בנוי'
על זה, והוא שהתורה שבעל פה קדושתה ממש כתורה שבכתב, ושניהם ניתנו
למשה בסיני מפי הגבורה. וכל כולה תורה היא, כמו שאמרו בגיטין ס': ולא כרת
הקב"ה ברית עם ישראל אלא בשביל דברים שבע"פ, ובזה לא הי' שום אדם בשם
ישראל יכונה מפקפק בזה, וכל יהודי שלמד גמרא בבית המדרש בחברת ש"ס
שהי' נמצא בכל עיר ועיר, ידע שלומד תורה שניתנה למשה מסיני. והתנאים
והאמוראים כמלאכי צבאו-ת, שאנו יודעים ומאמינים שהקטן שבהם הי' ביכולתו
להחיות מתים, ואנחנו יתמי דיתמי בדור שאפילו כחמורו של ר' פנחס בן יאיר לא